Jaargang 1 - nr. 1 - 14 maart 2026

RV-KOMPAS

Blad voor kerkgeschiedenis en theologie

In dit nummer : Terug naar Odenlech, en Pas op voor de schijnverbrokenheid

---

TERUG NAAR ODENLECH

Zowel de oude als de nieuwe bijbel geven aan dat God de lauwen zal uitspuwen. Tekenen van lauwheid zijn de zonde normaal vinden en goedpraten, je niet storen aan de zonde, en overmatig aandacht geven aan genade en vergeving, zonder bekering en gehoorzaamheid. Ook betekent lauwheid een deel voorstellen als het geheel. Ook betekent lauwheid het verletterlijken en verabsoluteren van symboliek, wat gewoon gemakszucht is. Overal waar lauwheid heerst komt schijnzekerheid, valse zelfverzekerdheid. Ban daarom lauwheid uit je hart. Door lauwheid ben je namelijk hard op weg om een farizeeër te worden. Dat gaat met elkaar samen.

Wij moeten komen tot het rode, de eeuwige verwonding, de eeuwige verbrokenheid, oftewel de besnijdenis van de borst, om hieraan te ontkomen, om zo op te groeien in de vreze des Heeren. Dat is een eeuwige besnijdenis, opdat het vlees niet kan teruggroeien. Het is geen momentopname, maar iets wat dagelijks moet gebeuren. Wij sterven iedere dag, en moeten iedere dag wedergeboren worden. Deze symboliek zien wij ook in de natuur. Het is niet iets eenmaligs. Wij moeten leven vanuit de besnijdenis van de borst, niet zomaar door de doorboring van de handen en de voeten.

Als wij het hebben over de donkere bruid van de zondenkennis, waar de gereformeerde vaderen over spraken, en wat zowel besproken wordt in de oude bijbel als de nieuwe bijbel, dan moeten we weten dat we alleen maar bij haar kunnen komen door het lijden te aanvaarden en lief te hebben, want zij laat geen onbesnedenen dichtbij haar. Wij moeten komen tot de kom met het rode, met gebogen borst, niet met een protsende borst. Onze borst moet besneden worden, opdat hoogmoed en trots ons niet zal meesleuren in de leugen en de vleselijkheid. Vandaar dat de rode reformatie van belang is.

Ga niet hoger dan uw voegen. Het verstand moet stilgezet worden want het menselijke verstand is een leugen. Men moet het hemelse verstand ontvangen, en dat kan alleen door een verbroken borst, een besneden borst. De vleselijken worden geleid door hun opgeblazen borsten. Zij zijn lauw en zijn uitgespuwd en worden door aardse krachten verleid en misleid, telkens weer. Deze bron zal uiteindelijk uitdrogen en verstenen. Het beest zal zichzelf verslinden. Let op de tekenen om je heen.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Handelingen 17 dat het geen zin heeft als God niet in alle ijver wordt gezocht. (vers 27). Natuurlijk is er ook vleselijke ijver en daarom stelt hij in zijn theologie dat het binnen het kader van afstemming en afsterving dient te geschieden. Daarbuiten zijn de mensen verblind en verdwaasd, stelt Calvijn.

Hij stelde dat filosofen en dichters nodig zijn om de dwaasheden van het volk te bespotten omdat het denkt door uiterlijke praal God te dienen.

De gereformeerde vaderen noemden soms het leven een leugen en een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood was. Het ware leven ligt in een onbereikbare diepte verborgen waarvoor de mens eerst aan zichzelf dient te sterven.

Het ware leven ligt heel diep in de depressie verborgen. Velen gaan niet diep genoeg. Weinigen zullen het vinden. De mens vergooit zijn leven. Dat is een natuurverschijnsel. Zonder dit natuurverschijnsel zou er geen leven mogelijk zijn, want dan zou de mens verlamd zijn en gewoon de

meerderheid volgen. Het kost de mens iets. Er is geen ontwikkeling zonder dit natuurverschijnsel.

Het is het moeilijke van het leven : tegen de stroom inzwemmen. Als die stroom er niet was, dan zou de mens geen leven kunnen ontwikkelen. Er kan alleen leven ontwikkeld worden in weerstand. Juist de weerstand heeft de mens overmatig lopen demoniseren, wat ook een natuurverschijnsel is. Eerst moet er een confrontatie zijn met de leugen.

De geheimen liggen dus verborgen in het schijnleven. Wording is belangrijk, niet slechts een kanaal van het goede te zijn, want dat kan ook gemakszuchtig worden en een projectie. ‘Iemand anders doet het wel voor mij.’ Neen. We moeten uiteindelijk zelf het goede worden. Wij moeten zelf een moeder voor ons innerlijk kind zijn. Natuurlijk zijn daar regels aan verbonden. Hier gaat het duizenden malen mis, want valse zelfverwezenlijking ligt op de loer, buiten de principes om, waar men grist en grijpt. Men moet allereerst zichzelf verloochenen en tot de hemelse geboden komen, om zich daaraan af te stemmen in afsterving aan het zelf, wat een school is. Men moet tot de moederschool gaan om dat te leren. Er is niets eenvoudigs en simpels aan. Het is niet zomaar een formule of dogma.

Leren van jezelf te houden, ook wanneer je denkt dat niemand anders van je houdt. Leren voor jezelf te zorgen. Je oude leven haten. Het is niet iets zoetsappigs. Het is een geestelijke oorlog. Het is een offer. Het is een natuurverschijnsel. We kunnen er niet aan ontkomen. We kunnen het alleen verdiepen, en dat leren we op de moederschool.

De depressie kan knagen, het schuldgevoel, de wroeging, de verwarring, de wanhoop, de vrees, de woede, en dan heeft het kind een moeder nodig, en dat mag je zelf zijn. Dat is wat God in de mens betekent. Jehovah betekende al ‘wording’. De mens moet niet zomaar het goede toelaten, maar ook het goede worden. Daar gaat het duizenden malen mis, omdat de mens de godstatus wil grijpen zonder te weten wat het inhoudt, zonder het te leren. Er is altijd die spanning tussen moeder en kind, tussen God en mens. Het is een worsteling, een worsteling met God, met jezelf en met de vijand, met de onwetendheid. Je hebt de moederschool dan nodig om verder te komen.

Als dit onderwerp ter sprake komt dan is er vaak gebrek aan nuance en context, gebrek aan vergeestelijking en verdieping, en vandaar dat de moederschool telkens ingrijpt. Eenzijdigheid en verstarring is een groot gevaar op het levenspad. Taaléénkennigheid is een groot gevaar.

Als de mens dan grijpt naar het hogere gaat het duizenden malen mis. We zien het overal om ons heen. Misbruik regeert. Het is een leugen en ongeneeslijk. Daarom moeten we het verdiepen en vergeestelijken. We moeten het paradoxale van het leven leren kennen, het dualistische. Het is moeilijk om te ontwaken. Voortdurend wordt de mens door pijlen getroffen. De mens komt niet ver, en telkens moet de mens opnieuw beginnen, want het begint allemaal met schijnleven en misleiding. Eerst zou de leugenaar zich openbaren. Eerst moet de mens naar Pniël toe om los te komen van zijn afgoden.

De mens mag zo komen tot de wegwijzer. Dat gaat met veel pijn, dat gaat door veel verraad. Er is altijd weer die Judas in Getsemané. Er is altijd weer een Delilah. Zonder deze factoren zou een mens zich niet kunnen ontwikkelen. Het zijn natuurverschijnselen.

De depressie knaagt. Alles is zo gedetailleerd. Er wordt zoveel van je gevraagd, en tegelijkertijd wordt je kapot gemaakt en tot waanzin gedreven. Het wordt je soms totaal onmogelijk gemaakt. Zie je weg erdoor te vinden. Wij moeten elke dag aan onszelf en aan de wereld afsterven. Wedergeboorte is een lang en slopend proces.

Je moet dan afkicken van de drugs van het leven, van het schijnleven, vluchten uit Laodicea. Ze hebben in

Laodicea van God iets heel makkelijks gemaakt, maar God is niet makkelijk. God is hoge geestelijke wiskunde. Bij de afgoden van Laodicea kom je bedrogen uit.

In het westen hebben ze een gemakkelijke god gemaakt, een laodiceaanse god, maar God is helemaal niet gemakkelijk. Are you kidding me ? Denk je dat je zomaar even liedjes kunt zingen voor God ? Zowel de oude als de nieuwe bijbel tonen dat God de liederen van de mensen veracht en haat. God zocht Mozes te doden omdat hij zijn zoon niet had besneden. God wil besnijdenis van harten zien.

Dat wil niet zeggen dat we helemaal niet mogen zingen en dat liederen verkeerd zijn, maar het wil zeggen dat we eerst ons hart recht moeten maken voor God, en dat God ons dient te leiden. Lauwe mensen kunnen niet zomaar tot God komen met hun tradities, want God zal hen tot vijand zijn, en zal ze uitspuwen. Geen makkelijke God dus, hoe graag mensen het ook willen geloven. God is hoogspanningsgevaar. Je kunt God niet bedriegen met uiterlijke vormen en tradities.

Kun je God zomaar vertrouwen ? Nee, natuurlijk niet. God is grimmig naar de zonde, en geeft een ieder die met verkeerde bedoeling komt over aan de misleiding. God is een verwoester van de zonde, een roofdier uitgezonden om de zonde te doden, en de mens denkt dat God een tam schoothondje is. Nee, God is een onvoorspelbare leeuw als de mens er eigen voorwaardes en vooroordelen op nahoudt. Zowel de oude als de nieuwe bijbel zijn daar heel duidelijk in.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. De mens speelt blufpoker en denkt dan ook op de bordeelslippers tot God te kunnen gaan zomaar. Als het even kan protst de mens, en de mens is zeer egoïstisch en denkt dat God precies op zijn niveau is en precies zoals hem denkt. De mens is zwaar ziek. Dat ieder mens een andere mening heeft en dat ze elkaar allemaal tegenspreken schijnt hen niet te deren. Ze denken nog steeds dat zij dat ene speciale koekje in de koekjestrommel zijn. Je kunt alleen tot God naderen in het minderen.

Take it like a man. De samenleving is verleugend. Ze liegen onder elke hoge boom, op elke hoek van de straat, en verkopen hun bluf-capsones. God heeft hen aan het liegen overgegeven. Er zijn teveel schijnzekerheden, dus er moet wel chaos, twijfel en verwarring komen. Men lijdt voor de verkeerde zaken, men lijdt voor het ego en voor allerlei protserigheid, en daarom moet het lijden nog gericht worden. Ook de woede, de vrees en de depressie moeten nog gericht worden. Vandaar dat in deze dagen het boek Odenlech ook zo belangrijk is, in de nieuwe bijbel, dat men terugkeert tot de tucht, vraagt om de tucht, opdat het gericht kan worden. De mens moet de waarheid kopen.

PAS OP VOOR DE SCHIJNVERBROKENHEID

Heeft het volk het verdiend om misleid te worden ? Ze hebben gehoereerd met de slimme, snelle leugen over de ruggen van anderen. Heeft het volk het verdiend om verleugend te worden ? Ze hebben voor de leugen gekozen. Ze hebben de waarheid niet gekocht. Ze hebben er niet voor gewerkt, want alles is immers genade. Alles is immers geloof. Heeft het volk het verdiend ? Koop de waarheid. Werk voor de waarheid. Jakob moest hard werken voor zijn vrouw. Tweemaal zeven jaar. Tussendoor werd hij bedrogen. Zelf had hij ook eens zijn broeder bedrogen, en het bedrog ging voor in de kerk, door Ezau heel eenzijdig en eenkennig te bespreken.

Het boek Odenlech begint met de weesprekingen : ‘Wee de ouders.’ Er is heel wat misgegaan in de opvoeding. Aan tucht ontbrak het. Ze lieten als Eli hun kinderen maar aanrotzooien.

Het is een zware strijd. Men dient terug te keren tot de tucht, tot de gesel des Heeren. Dit is nodig opdat

alles diepte en richting zal krijgen. De spekborsten van het volk, van de mannen, die geen melk geven, maar melk afnemen, hebben verderf gebracht. Het heeft de geestelijke kanalen en bloedscirculatie omgebracht. Het is geestelijke trombose. Het zijn gezwellen. Oh, hoe het volk gericht is op het protsen met hoogmoedige, betweterige mannelijke borsten. Vlees dat lekker aangroeit en lekker wegkauwt, ter onderdrukking van het volk, en de farao wil het volk niet laten gaan. Het zijn Iraanse geesten van vrouwenonderdrukking en kinderonderdrukking. Je kan geen vrouw of kind zijn in Iran, want bij het minste of geringste wordt de doodstraf opgelegd.

Het is de strijd tegen een groot monster, en daarom moeten we terug op de paden van Odenlech opdat we niet in deze strijd bedrogen worden en zelf als het monster worden. Het monster verslindt de massa's en neemt hen op. Dit monster heerst ook in het westen. Je kunt het alleen te lijf gaan met raad en overleg. Werktuigen moeten zintuigen zijn, niet zomaar werktuigen. We spreken niet zomaar over genade en werken, maar over afstemming en verdieping. Het boek Odenlech spreekt erover dat er niet zomaar leiding en genezing is, niet zomaar voorspoed, maar dat het gaat om deel te hebben aan het lijden des Heeren, dat er eerst verbrokenheid dient te zijn. Men wil geleid worden maar geen deel hebben in het lijden des Heeren. De zaadkorrels willen niet sterven. Men dient de zaaddriften der aarde.

Daarom moet de Heere een harde leermeesteres over de mensheid aanstellen, waar Calvijn al over sprak. Nu, hier lezen wij ook over in het boek Buli, dat men niet zomaar de Heere kan volgen. De Heere zoekt niet zomaar naar volgelingen, want dat is vaak nog teveel in eigen vlees, maar de Heere zoekt naar de verbrokenen van hart, de verbrokenen van zaad, opdat zij opgenomen kunnen worden in het zaad van de vrouw wat gekomen is om het meerkoppige monster te verbrijzelen onder haar voet.

Let wel : Dit is de donkere bruid, de zondekennis.

Buiten de ontdekking aan de verre dieptes van de zondeval komt men geen stap verder. Er is zoveel valse verbrokenheid die nog protst, er is zoveel oppervlakkige verbrokenheid die nog eigen eer zoekt, die nog niet diep genoeg aan zichzelf is gestorven.